

Hasan Ejderha

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

27.5.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Ejderha (1962)

1962 yılında Kahramanmaraş'ın Karadere kasabasında doğdu. İlkokulu doğduğu yerde, Ortaöğrenimini Kahramanmaraş da tamamladı. Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesini bitirdi. Şiire Ortaokulda başladı. Önce mahalli yayınlarda, daha sonra; Dolunay, Türk Edebiyatı, Milli Kültür, Gençliğin Sesi, Güneysu, Kırığı, Gülbang, Genç Adım, Evvelbahar, Ayna ve Şardağı gibi bir çok dergide şiir ve hikayeleri yayınlandı. 1993 yılında Ecdat Yayınlarından 'SENİ YASAMADAN OLMAZ' adlı şiir kitabı çıktı. Hikayelerini daha çok Dergâh Dergisinde yayınladı.

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesinde çalışan EJDERRHA'nın esas uğraşısı sanat-edebiyat olup, sanat-edebiyatın ve sanatçının meseleleri ile yakından alâkadar olmak üzere de, Türkiye Yazarlar Birliği Kahramanmaraş Şubesinde kurucu üye olarak görev aldı 2 dönem şube başkanlığı yaptı.

Eserleri:

SİİR KİTAPLARI: 1-Gül Yolları ve Gül Ustaları-1982 Kendi Yayını 2- Seni Yaşamadan Olmaz-1994 Ecdat Yayınları, 3-Resim sergisi-1-2-3, Fotoğraf Sergisi1-2

Acı Sözlerin Közlerinden Arta Kalan Külleri Yoksullara Savurdular

Kül
Acı sözlerin
Közlerinden artakalan küller
Savrulur göklere ve yere
Yalnızlıkları içer gibi yaşayan
İhtiyarların yüzlerine
"nerde o eski günler" diye
bir çırpıda hayatını özetleyip
yeniden acılarını yaşama pahasına
dertleşip yüreği ile
bile bile yakıcılığını küllerin
dillerin yakmasına alışık hali ile
uzandı yere

aşkın deminden kanat vurdu turnalar
ıldırıdı gökyüzü
kutsal bir izi yarına taşıyacak
çocukların haykırışını düşler
zemheri sonu ayazları
beyazları dağlara süren kış
kıyamaz yoksullara

söyle aldın mı özetini ömrünün
ardınca gittiği sürünün
hesabını tutmayan çobanların
rahatlığına hasret bankacılar
dövizciler emlakçılar ve çerçiler
süpürdüler sokakların tozlarını
yazları sahilde yumak üzre

ellerinin kirlerini yüzlerine sürüp
camlara koşan köleler
bölerler ne varsa bütün olan
yalan-dolan üzre kurulan dünyalarını
suvarırlar leşleriyle kargaların
çamur efendisinin haykırışları
çarpınca kulaklarına
en güzel şarkılardan nağmeler
duymuş gibi olmayı şart bilerek
haykırırlar ceylanların sürüsüne
bilmezler kitapları kanatan harflerin
sürekli ok şeklini alan mısralarını

İz
Can yürüdü dalına çiçeklerin
Bileklerin zincirlendiği istanlarda
Hürriyet, takılıp kanadına aşkın
Şaşkın bakışlarında fosillerin
Kaplara can içinde canı

Kağnıların tekerleklerinden seken bir taşın
Düştüğü tarih solur izleri

Üç aylığı ile diktiği taşın
Babasına yapılacakların
En iyisini yaptırdığına inanan
Hain duyguların esiri can
Haykırır ruh üfrükcülerine

Derdine yandığı dostlarının
Cüzdani ağırlığınca gözyaşını
Suvarır karşısına rüzgarın
Taşın ağırlığını yakan ateşlerin
Yalımları pörsür ruhuna aynaların
Kaidelerin sistemine bakıp
Bakıp da içlenen adamlar
Bayramlar bekleyen çocukların
Kanadını kıskanır göklerden

Bahtına kahreden çiçekçiler
Çekler içinde boğuşan patronların
Yarını için endişelerini
Kavramaya çalışır
Bakıp da cüzdanlarına
Çirkin ne varsa parayla alanlar
Alıp da yağınlar
Canları uğruna çirkinlikler biriktirip
Karşısına dikilip en aziz edayla
Arar kendi ruhunu

Aradılar aradılar da çirkinlikleri
Kendilerinde buldular
Acı sözlerin közlerinden arta kalan külleri
Yoksullara savurdular.

KIŞ 97

Hasan Ejderha

Annem Hasta Değildi O Zaman

'Bilge'ye'

Annem hasta değildi o zaman
Babam başını elleri arasına alıp
Uzaklara, taa uzaklara dalıp
Geceler boyu düşünmezdi

Yine gelmiştik buralara
Uzaklara gitmemiştim ben
Koşup yamaçlara
Getirmiştim anneme her çiçekten
Annem hasta değildi o zaman

Babam elimden tutardı yolda
Annem hasta değildi o zaman
Herkes saçlarıma gülüyor okulda
Nolur anneler hasta olmasın
Kurdaleli gelsin kızlar okula

Annem hasta değildi o zaman...
Babam at oludu bana evde
Hepsi oluyor babaların belki de
Akşam evlerine gelince

/Şimdi düşünüyor babam
şimdi üzüyor babam/

Ben de
Ağlıyorum babam görmeden.

Annem hasta değildi o zaman...
Uyukladı mı babamı yerine kaldırırdık

/Babam uyumuyor artık
Babamın yüzü karanlık/

Olsun... Ben de uyumam
Ama... Babamın gömleği yırtık
Büyümeye çalışıyorum durmadan
Büyüyünce dikerim onu ben
Biliyorum üzüyor annem
Üzülmesin iyileşsin annem
Babama bakabilirim ben.

Hasan Ejderha

Aşkına Aşığım

akşam oldu çiçeklerde
Sessiz ve serin
Aşkına aşığım ben
Çiçek omru yaşayıp gidenlerin

Hasan Ejderha

Ateş Üşütür Oldu Ruhumu

Yücel AYRIÇAY'a

Rüyamı açtım göklere kanadıma esecek ruzigar
Bir haykırışa gebeyim ki naralar yetmez
Bitmez tükenmez bereketler devşiriyorum
Hür yorumlar gerektir ruhuma ankaya çok var
Baharlar yaşanacak bebeğim ne ki geldiğimiz yol
Yıldırılmaz beni önüme çıkan demirden duvarlar.

Ateş üşütür oldu ruhumu
Dem tutmak için ne gerektir bilmem
Gülücüğün doldururken koynumu
Hiçbir çağrıya gitmem.

Yıldızların iz düşümü tarlalara saçılı biderim
Giderim demiştım oysa ayaklarım gitmez
Çağrılarını bini bin yerden ruhumu kolaçan eder
Gider bir duvara yaslarım da başımı nida gelmez
Kırbam bengisu dolu içsin çocuklar ve kuşlar.

Hasan Ejderha

Atluların Seyir Defteri

I.

Can çekiyorum
canımı çekiyorum çekistirenden
benden yana uçan kuşlara gülümsemeliyim
giydiğim kuş sarısı elbiselerin hatırına
yarına kalacak sevgiler devşirmeliyim
deliyim diye bana aldırış etmeyenlere
boş yere hayıflanmaktansa
basa basa üstüne, keyfini çıkarmalıyım.

Nerdeyse aşk, ben ordayım
her daim açıp frekanslarımı göklere
ve yere ve denize ve dağlara
kapkara bulutlara aldırmadan
arkamdan dökülüp gelen iri damlalara inat
bir muhabbet ovasına yayılmalıyım.

kurak geçse de her yılım hatta ayım
payım ne ise göklerden alırım

Kalk doğrul
yoğur hamurunu, şeklini alıncaya kadar
sür atını menzile varıncaya kadar
soylusun sen, sürsün savaşın ölünceye kadar
kar yağınca yok olmaz tohum
yerin altında da bir yer var
serdar olan yiğitler kadar, anaları kadar
göklere kalkan eller var.

gün olur dosta gider atlılar
yolda kalanlar da dosta varırlar

II.

Yola giden atlıların seyir defterini okudum
sayrılar evinde alanurun kilimin dokudum
yedi düvel ordusundan doğan beyi ben korudum
yürümeliyim, biliyorum rüyadan yoruldum.

Hasan Ejderha

Bağdat Çocuklarının Göklerindeki Kuşlar

Bana minik kuşum deme anne
Kuş tüyü gibi olduğuna da inanmıyorum saçlarımın
Bana yalan mı söyledin anne
Neden kanadı saçlarım gibi değil bu kuşların
Neden ateşlere kesiyor geçtiği her yer
Bu kuşlar geçince herkes neden ölüyor anne
Gelir demiştin babam giderken
Babam neden gelmedi anne
Bundan sonra nasıl inanırım sözlerine
Ben nasıl el açıp dua ederim Bağdat'ın göklerine.

Kuşlar demirden mi anne
Bu kuş nasıl konar çiçeklerin üstüne.
Hatırlar mısın anne
Kardeşime küsünce, "gül bakalım"
"kuş konsun yüzüne" derdin sevgiyle
Bu kuş mu kondu kardeşimin yüzüne
Bunu neden istedin anne
Ölünce ninem, "kuşlara yoldaş gitti" demişti babam
Ninemi neden gönderdiniz anne
Ben kuşları sevmiyorum bundan böyle.

Hasan Ejderha

Bıçak

Haçerler doğrayan bıçak
ne suçun var ki senin
biliyoruz ikimiz de
ben suçluyum belki
yok yok çaycı Ercan'dır
suçlu olan
bir de
bizim mahalle imamı.

Çeyizinde eski iş
sırmalar varmış
Elif kız da suçlu
bilmelisin.

Anamın ve ninemin
suçlarını da
söylemeliyim sana
hangisini istersin
hayatları suç değil
mi zaten
yiten ne varsa
ardına ağlamaları
yok mu ikisinin
çıldırın değil mi
bıçak
sıcak bir kana
ne kadar hasretsin
biliyorum.

Kendini yorarsan
bıçak
keskiliğin bir gün
seni doğrayacak
çaycı Ercan,
Elif kız ve anam
kurtulacak.

Hasan Ejderha

Bilsem Ve Dirilsem De Yürüsem

Hocam Mustafa KÖK'e

Belki soğuk, zaman šiire doymadan toynaklar baki
Sanki ruha haber var, kılıçlar anlık efendiler, sonra bahar
Karar günü her dem tuğra ve dert çığlıkta akşam
Yaşasam ve yaşamasam ne ki doğrulur umut, gelir kırlangıçlar
Su akacak bir gün duyulur çağrılar ve durulur köpük.

Ben oradaydım bilmeden vurulur turnalara gem
Her em şifa değildir her dem gizliden akar bengisu.

Bilsem ve dirilsem de yürüsem güneş işte şurada an yakın
Kalkın ceylanlar göç var tarlalar ve ağaçlar, yoruldu gelecek
Kurnaz tilkiler karanlığında kaldı kunduzların
Yıldızların varına denk ne varsa gerçek, ben inanıyorum hayata.

Daha toprak kuru bebekler uyanacak ancak
Anlayacak ne varsa, bilip de taşımak kadar yoruldu ey yar.

Kök sağlam dağlar kadar anlasam yağmuru kolay berekete durmak
Uyumak sonra aldırmadan, kan üzre çizgiler kadar devlet
Evet haykırmaya, lakin çığlık evrensel olsa güzel
Ezel-ebet tarla mezarlıklar, bire bin veren harman ne yaman bir ders.

Dervişin yüzü düşer ebrulara ve tekne sıcak
Alınacak ne kadar öğ varsa alınacak sürülünce sayfaları kitabın.

Denilse ki kral çıplak kahkahalar yükselecek göğ
Dağlara ağın bulutlar şaşırarak tavşanlardan önce.
Gülünce çiçekleri kiskandıracak bebekler, denklemler iflas edecek
Gidecek gelmemek üzre kötü örtü kalkacak aydınlanacak gökyüzü.

Özü ve sözü ile yürüdü erler ki gelirler
Ayak sesleri değil mi ağıtlar, türküler, şiirler ve cümle evrensel bilgiler.

Hasan Ejderha

Bir Sen Bir de Yine Sen

I.
Başka şey bilmem, sana talibim
Senin için vurur, sana atar kalbim.

Teslimim aşkına, işte kapındayım
Azat istemem, sensin tek sahibim.

Aşk kazanı durmadan kaynar içimde
Şimdi alem-i dünyaya ayandır halim.

II.
Senden esintiler dolmasa koynuma
Bir an uçamam, kırılır kanadım.

Yanında, yakınında olayım isterim
Hep dursun kutlu defterinde adım.

Talimin birini aksatsam bilmeden
Korkarım silinecek diye kaydım.

Defterine gövdemi basar, ölürdüm
Ey can şimdi yanında olsaydım.

Hasan Ejderha

Bir Şairin Kalkıp Yürümeden Az Önceki Talimi Üzerine

Hayata dair
Zikrin hikmetini kuşlar bilir
Dizilir göğe turnalar
Seyyar satıcılar,
Ata kanat takan nalbantlar
Çilesiyle dirilir
Şevincin
Oysa ressamalar,
Yaşamayı çizerler
Gizlerler sonra yaşadıklarını
Bağrını rüzgara geren bir ihtiyarı,
Anlayamazlar fakat.

Derviş solumasında bir körüğü,
Ekmegi bilir demirciler
Ekinler durunca berekete,
Heyecanlanır çiftçiler.

Bekçiler ekinini suvarır bir üfleyle
Analar ve muşamba kaplı kondular,
Örtünürler yalnızlıklarını
Her yanı sarar
Anlayanı olmayan marşların tufanı.

Yaşarken olanlar
Bir köylü haykırır içinin kıvrımlarına
Ardına bakmadan yürür bir çocuk
Boncuk nine pencereden,
doldurur hayatı gözlerine
toprak yeşerir, yarıdır da kabuk...

resimleri çekilir yeryüzünün
gözünün ve özünün ve sözünün,
yüreği olanlar üzerine,
türküler söylenir.

Belenir iri adamlar bilim beşiklerine
Sağır marşlar besteleyip,
İki tüm bir yarım eleyip
Altta kalanla yıldızlayıp hayatı,
Yaşamaya çalışırlar.

Seğrir gönlüm
Bir yıldıza akar
İner/kalkar ruhumdaki feryat
Heyhat korkaklar ölmemeliydi,
öldürülmeleri için

seçin demeliydi bir üstad
"korkular seçin"
bulutlar ağlamalıydı renkli
renksiz/lere.

Beni çağır korkma sükuttan
Hal üzre zamanı ser ufka
Kapkara yalnızlık öykümeni unut
Kut almış bir bey edası taşıyan
Dağları unutma
Ve haykır...
Haykır şimdi zamanıdır
Uyandır korkaklık uykusunun fakirlerini
Kirlerini ve dillerini ve
Bilgilerini/bile bir gün
Unutur uşaklar
Seğirtir sonra ufuklara.

Kapkara gölgeler sarardı her yanı
Ve anlayanı olmayan marşların tufanı.

Hasan Ejderha

Ceylan

ceylan, تنها mı çöllər şimdi sen gibi
kimi zaman ağlar mısın sen de ben gibi

yazların akışı gibi titrek mi yüzün
kızların bakışı gibi ürkek mi gözün

dayanılmaz bir çilesi var gündüzün
ondan mı yoksa gözündeki hüznün

senle her mevsim yazdır bana
berrak bir hilali andırır güzün

sırrına ereceğim biliyorum bir gün
farkındayım artık sendeki gizin

bıçak gibi keser kahrın yüreğimi
hep kaderimiz, kanamak mı bizim

neden kaçarsın bilmem ki benden
aşktan daha mı güçlüdür hızın

vuranda göğsüme ezgiler dökülür
ağıdı olmaz mısın sinemdeki sazın

türkülerle bile yenemez oldum kendimi
her demimi sardı dayanılmaz sızın

senden bir nesil bekler dururum
gelin olup gidişinde her kızın

geceleri yoldaşı olursun göklerde
içimde ışıldayan sensiz yıldızın

gelirsin belki diye hep bekleyeceğim
ben hazırım, çıkagelirsen ansızın

varlığına muhtacım, gelsene ceylan
yüreği olmaz mısın bir yalnızın

Hasan Ejderha

Ceylan Çağrısı

Hadi ceylan... gel geleceksen
Sen olmayınca dünya yok
Dünyada olunca ben yokum
Korkum, hiç gelmemen
Gelmeyeceğini dememen
Ama ben
Umutlar taşıyım
Umutlarım
Beni uçuran yelken
N'olur, gel geleceksen...

Ne yolcular geçti
Kıyısında beklediğim yoldan
Sen yoksun. Halâ gelmeyecek misin
Çağlar hasret sana
Dağlar hasret sana
Ağlar içimde binlerce şair, hasret sana...

Kanadı kırık turnalara ben koşarım
Bir yetim görsem önce ben okşarım
Cümle kuşlarla haldaşım
Ne yollar yolcular yaşadım bir bilsen
Bir tek sen olmadın yoldaşım.

Sen ki bir aşksın damarlarımda
Ha bire ateşin yakar bedenimi ceylan
Leylan bu kadar yaktı mı seni de mecnun
Kerem! bu kadar yandın mı Aslı'na sen de
Bende bir yaradır ki ceylan baş üstüne
Taptuk! sen nasıl buldun Yunus'unu
Yusufunu özledin mi ey baba ben gibi
Dibi derin kuyular kaplar şimdi ruhumu
Neden gelmezsin ey nazlı ceylan
"Bana senden özge yar bulunur mu"

İstemem başka rüya olmasın sensiz
Gemisiz kaptanlar gibi avareyim şimdi karada
Kara da sensiz gördüğüm her şey, ben ak diyorum
Biliyorum gelmesen de sen varsın uzaklarda
Her demimde seni diliyor, acılarla seni inliyorum.

Bir gün isyanla feryadı basarsa ruhum
Düşünsene halimi ceylan, ben ne olurum.

Ceylan...
Çağlar hasret sana
Dağlar hasret sana
Ağlar içimde binlerce şair, hasret sana...
Kalan tek şey umutlarım
Hadi gel artık ağlıyorum baksana.

Hasan Ejderha

Erken Doğum

Bana pırangalı günlerin
acısı gerek

Satmak için muşamba toplayan
çocuğun
kazandığı helvanın
sevinci ya da.

Dünyada balon diye zıplayan
binlerce, oyuncağa
hasreti sabinin.

Kabenin duvarına asılan
şiiirlerin zamanı

O ano yaşayanların
ilhamı.

Köprünün üstüne kadar gelmiş
yolcu ademin
aşkla dolu son dermanı.

Ve... hasretim
zamanı yüreği ile yaşayanların
her anı

Hasan Ejderha

Ey İstanbul Irak Dostların Yakın Gönlü

Bir sihirli lamba yanar üstünde başımın
Kaşının ortasında İstanbul'u görürüm
Boğazda martıların kanat çırpışı gibi
Hürüm elini çekse rüyamdan sevgili
Saçlarında takılı kırmızı bir gül
Çok aşkların yalnız şehri İstanbul.

Bir martı uçar gönlümde sen gibi
Hasret yanar surlarında ben gibi

Üsküdar'da kendimi buldum
Şırlı zatların uğrağı bir atar dükkanında
Ümraniye'de aşkı
Seni hissetmek ki tam yaşamaktı
Selahattin solumak isterim ömrümün her günü
Ey İstanbul irak dostların yakın gönlü.

Bir şehir kokar burnuma sen gibi
Uzar ayağına yollar ben gibi

Hangi türküyü söylesem sanadır yolum
Okuduğum bir şiirde geçse adın
Hasret tüter de yüreğimde
Böğrümde kurşun yemiş gibi olurum
Hangi türküyü söylesem sanadır yolum
İstanbul, çok gün görmüş genç oğlum.

Bir mısra düşer içime sen gibi
Kelimeler buğulanır ben gibi

Rüyamdan çıkmayan kırmızı bir gül
Çok aşkların yalnız şehri İstanbul
Ey İstanbul irak dostların yakın gönlü
Hangi türküyü söylesem sanadır yolum
İstanbul, çok gün görmüş genç oğlum

Hasan Ejderha

Fotoğrafım Çıkmış Yıldızlara

Saçları kan olmuş rüyamın
Yüzünden nar çiçekleri dökülür
Fotoğrafımız çıkmış yıldızlara
Güneşle durmuşuz yan yana
Anam hatırlar belki beni
Bir yıldız ile

Pırlantalar dökülür şafaklara
Ayak altında ezilmiş bir çiçeğin
Acısı ezer beni
Sular damlar beyaz karlara
Ve suların açtığı yara
Seni sancılandırır bana

Gün doğar, çiçekler solar
Sular kışkandırır yeşili
Mevlüt çörekleri bekler boş odalar
Horlar güneşi çalan dev
Bir ev sahibini özler

Ve gün uzar, dökülür çiçekler
Saman rengi alınlar sabahı bekler
Bilirler ki geri dönmeyecekler.

Hasan Ejderha

Gazi

Sessiz naralarla çekti yüzüne, indirdi saçlarının aklarını
Bir top beyaz bulut oldu sakalları
Okul dönüşü yaramazlıkları bitmeden çocukların
Kitap beyazı bakışlarını çekmedi
Kitap beyazı yüzlerinden çocukların

Gazi Topal Hüseyin'i aradı
Her gencin yüzünde
Cami avlusu ihtiyarlarının baston takırtısında kaybetti
Binlerce genci
Sokaklar boşaldı bir ara, arkasından belirdi cami avlusu mekan
Binlerce ihtiyar oldu dizildi çocuklar
Gazi Topal Hüseyin, -kan- dedi -kan-
Ekledi arkasından, -kan ve yunan-
Sonra yüzündeki bulut döküldü sandı
Usandı Gazi Topal Hüseyince yaşamaktan
Çocuklar geçti sokaktan
Muhtar, öğretmen, tezgahtar sultan ve katip hasan
Ardından, dedi -bunların hiç birinden korkmaz yunan-

.....

ilk fırtına nöbetleri tutacak
sonra cemre vakti buhranları patlayacak
aklayacak belki de ruhunun pas ve kirini
zikrini göklere uzatacak buğulu yüreğinden
gençken söylediği türkülerle gülümseyip
binlerce turnaya selamı ulaşacak
kesin karar verecek sonra Gazi Topal Hüseyin
Ya da Topal Hüseyince yaşayacak.

.....

Gazi Topal Hüseyin sen yanlışsın
Kuşların ağlamasına dayanmalısın
Ben dayanamam amma, sen bana bakmamalısın
Gazi Topal Hüseyin sen yanlışsın
Kuşların ağlamasına dayanmalısın
Öptüğün topraklarda kanın var
Bakma beton sokakların çığlığına
Dünya ancak sana dar
Herkes soyunmuşken dünya vatandaşlığına.

Sen yanlışsın Gazi Topal Hüseyin
Barışını bozdun önce mutlu insanın
Onlar yaşayacaklardı sen olmasan
Ne ki bayrak! sınır! ve nişan
Sen yanlışsın Gazi Topal Hüseyin
Dünyada, evde, sokakta barış
Sen ise kan dökmüştün karış karış
Kendini bil Gazi Topal Hüseyin
Satılık ettin mi kaç a alırlar madalyanı
Bak etrafına çağdaş insanlara bak
Değiştir artık harp artığı kafanı.

Korkarak uyandı düşüncelerinden
İyice açtı pencereyi sonuna kadar
Off dedi -bari bir rüzgar gelse serininden-
Homurdandı sokağa bakıp
İçeri girdi alel acele, tekrar çıktı madalyasını takıp.

İyice eğildi pencereden aşağı
Avaz avaz bağıdı
-Ben Gazi topal Hüseyin
Hey hey ben Gazi Topal Hüseyin
Sizlere diyorum, ben Gazi Topal Hüseyin
Topal Hüseyin, Topal Hüseyin, Gazi... Topal...
Hüseyin gazi... gazi... Gazi diyorum gazi
Gazi Hüseyin... Hüseyin Topal Gazi...
Topal Gazi... gazi... gazi... gazi... gazi...

Hasan Ejderha

Gene Ceylan

Bilge'ye

Demişler ki benim için ay ceylan
Seni terk edip de gidecek gurbete

İnandınsa bu ateşten söze
Sana kırıldım, haline vay ceylan

Küçük bir kız senden yangınlar taşır bana
Beni de o ateşin içinde say ceylan

Yüreğim deniz gözlerim ırmak
Çoşkularım bozkırlarda tay ceylan

* * *

Ararım da seni bilmem ki gelmeyişin neden
Seni yaşayamamak beni kahraden

Hadi gel, yürek hazır, dağlar seni bekler
İçimde binlerce şair, ağlar seni bekler

Küçük kız ışığına talip görsene ceylan
Yoluna bakar cümle bebekler

Çok adaklar adandı gelmene senin
Gelmenle kabul olacak cümle dilekler

Nazlısın ceylan, bilirim elbet bunu
Artık yakmakta nazın çileme çile ekler

* * *

Her anım ateştir, yakar hasretin ceylan
Döner de hasretimi yakarım kimi an

Kaçmayı ne kadar denedim bir bilsen
Ben yanıp bittim, şimdi sen yan

Sana hasretime ağlıyor sanıyorum
Görürsem derinden bir ağlayan

Umutlar ne tatlı, hep yaşıyorum
Gecelerimi süsleyince rüyan

Beni bırakma sensiz ey ceylan
Bütün duygularım sensiz üryan

Hasan Ejderha

Gönlümü Kanat/Yap Ey Yar

Hadi türküler söyle
gönlümü kanat/yap ey yar.
Nevbahar akşamlarının sessiz yalnızlıklarına
bırakma beni.

Her demi fırtınalarca kabaran yelken bilmeyi
sen öğrettin ey yar.
Bense kapanmayan yaraların özlemi bilip acı çekmeyi
kanatlandım diyar diyar.

Hasan Ejderha

Gülün Yeşili Yapraktır Gülüm

Memduh ATALAY'a

Ninemın yüzü gibi bakar göklere
Yerlerin sultanı topraktır gülüm
Miskler suvarır dostun yüzü
Gülün yeşili yapraktır gülüm
Yerlerin sultanı topraktır gülüm.

Dosta amadedir, uçar göklerde
Atların soylusu buraktır gülüm
Taylar kanatlanır bozkırlarda
Akmıyor ırmaklar kuraktır gülüm
Atların soylusu buraktır gülüm.

Yuyup serilince güne
İpek mendil celalin yüzü
Dane dane bayraktır gülüm
Celali duydun da yanmadın mı
Yanmayan gönüller çoraktır gülüm
İpek mendil bayraktır gülüm.

Hilm sahibi yolcular revan yollara
Açınca göklere, dudakları kıpır kıpır
Eİleri parlar anamın, ap-aktır gülüm
Mısralar haykırmıyorsa bir beldede
O beldenin şairleri korkaktır gülüm
Elleri parlar anamın ap-aktır gülüm.

Yürümek er işi, ateş gerektir
Yanmayınca yollar ıraktır gülüm
"Uzaktır yakındır, yakındır uzaktır"
demiş ya dost. Başka ne gerektir gülüm.

Hasan Ejderha

Haksızlık Etmez Aşka Çiçekler

Akşamın hüznünlü kanatları çöker ikindilerime
aşk zamanı neden yorar, neden yorulur aşk zamandan
haykıran bir geceyi taşır göz kapaklarım
kalmadı sarı yapraklı güzden eser ruhumda
yarım kalan bir şiirin hüznünü yaşarım.

Haksızlık etmez aşka çiçekler
gece hüznü, uyku hüznü, rûya hüznü
neden çağrısı yok, ilhamı yok bende gündüzün
adamlar ve adımlar dolaşır oysa avuçlarımda.

Gene mayıs geldi ana, baksana yıldızlar gülüşür
dirildi her şey, doğrulup bulutlarla öpüşür
yorulup kaldım mı kimsesiz, ana yok muyum yoksa
söylenmemiş mısralar yüreğimde niye üşür
bensiz olacak ne varsa oldu mu dünyada
dirildim sanıyordum oysa
devasa bir ömrün, zarif kimliği sürünür ardımsıra.

Hatırı, haysiyeti yok mu ana, söylenen bunca sözün
neden çağrısı yok, ilhamı yok bende gündüzün
hangi yüzümle eş, hangi yüzümle babayım ve hangi yüzümle oğulum sana
hangi yüzü sen verdin, hangi yüzümle öleceğim, hangi yüzüm kalacak dünyada
ne çok yüzüm varmış, hangisi şair, adımla hangisi çağrılır yüzümün
gözümün gördükleri hangi yüzüme yansır
hangi yüzüm utanınca kızarır
arsız olan yüzüm hangisidir.
'eyvah benim oğlum delidir' deme ana
ben her mayıs böyle olurum, bir de ramazanda/
haykırır bütün azalarım.

Ahh ana, bir şeyi anladım
öğrendiğim çok şey yok bundan başka
haksızlık etmezmiş ihanet
etmezmiş çiçekler aşka

Hasan Ejderha

Hani Sen Glle Bile Ayılmayacaktın

Hani sen, ağıdından bayraklarla
çıkıp yola,
glle bile ayılamayacak
sarhoşluklar yaşayacaktın
volkanlar patlayacaktı alnında.

Şimdi masum ayrılıkların
hüznünü yaşar oldun ezgilerde
kanatların şd turnaların ardından
oysa "aşkın kanadına değdi elim"
deyişiyile uçmak vardı göklere.

Esrk yaşadığın akşamların
histeri nöbetlerine döndü
kalmadı renginden eser.

Hani sen, ak-pak bir düşüncenin
karışıp atlılarına, ateşlere yryecektin.

Hani sen, grledin mi yıldırımlarınla
aşk bulutlarınla kaplayıp evreni
şimşeklerin çakacaktı göklerde.
hani sen türkülerini kılıcınla syleyecektin

Aşkın kanadı değe eline
dirilir misin bilmem ki
sessizliğinle, karışmış gibisin toprağa
yok musun eyy ayan-ı aşk
bir zamanlar renk verirken bayrağa.

Hasan Ejderha

Hayatı Kekeleyerek Yaşamak Düştü Bana

Anne dokunmadan ağlamak düştü bana
biraz serde şairlik var ya
belki ondandır. Bu kadar hüznü oluşum
dünyalık sorular soruşum kaygılı ve ürkek,
kekeleyerek hayatı yaşamaktan
gayrı ne ki anne.

anne dokunmadan ağlamak düştü bana
hayatı kekeleyerek yaşamak düştü bana

Gurbette ölen çocuklara adasam/
şirlerimi/ kabul eder misin anne
güne bir akşam üstü
yüreği daralan şehit annelerine
dualar devşirsem kelimelerden
şairler oğlundur senin üzölme diye.

gurbette ölen çocuklara adasam şirlerimi
şehit annelerinin birazcık yüzü güler mi

Babalar niye çok ağlamaz görünür anne
korlar doldururken yüreğine.
Anne söyle,
bana ilhamlar taşıyan periler aşkına
yarına ne kalacak mısralardan başka
keşke aşka en yakın durakta bıraksan da beni
aşkim doldursa hayata açılan yelkenimi.

babalar niye çok ağlamaz görünür anne
acıdan korlar doldururken yüreğine

Güneşle hesaplaşan bulutlara
kızdın da mı üzöldün anne.
bahtsızların doluştuğu sokaklara
nara kaygısıyla yaslanan nice korkaklara
cesaret veren ışıkların
sırrını senden duymalıyım
yarasa kanatlarının serinliğini bekleyenlere inat
hayıflanmalıyım gece yarısı sıcaklarına.

güneşle hesaplaşan bulutlara kızdın da mı üzöldün anne
hayıflanmayayım mı gece yarısı sıcaklarına

Bilenlere bırakmalıydım cümlesini soruların
kafesini parlatan kuşların
tüylerinde üşömek var ya anne
her sene terk ettikleri yuvalarından
daha çok korkutuyor beni
kefenini hiç sevmediği bezirgandan

almamız gibi amcamın.

bilenlere bırakmalıydım cümlesi soruların
kefenini hiç sevmediği bezirgandan almamız gibin amcamın

Hasan Ejderha

Her Şey Kuş Oluyor pnce Annem

annem pnce kuş oldu parmağım
babam pnce kartal.

/annemin dudağı değince iyileŐir yaralar/

ninemin yüzünde rengarenk çiçekler
anneminkinde bahar var.

/babam gülünce yaz olur her diyar/

hepsinden bereket devşirir dedem
byyeceğim, tüm bunları anlayabilsem.

Hasan Ejderha

İnsan Vardı Aşk Vardı

Şehir vardı eskiden ve merhamet vardı, dost vardı
Dedemin ahbabıysa sokakta karşılaştığım yaşlı
Babamın da, benim de, hatta oğlumun ahbabıydı
Neyi kaybettik a dostlar. Deli olsa insan yitiğini arardı.

Destan olan aşklar vardı, sevdalılar, sevdalar vardı
Çıkmak, fülört, bu kelimeler sevda sözlerinde yer almazdı
Ücu yanık mektuplar, mendiller vardı sevdaların timsali
Kim söyler, nedir eski aşkların günümüzdeki emsali.

Komşu dendi mi cennet gelirdi, hak(k) gelirdi akla
Acılar bölüşülmediğinden mi çoğalıyor yoksa
Atam kalkıp da mezarından, torunlarını yoklarsa
Utandırım ey toprak yarıl da beni sen sakla.

Turnalar gelirdi ve yuva yapardı çatılara kırlangıçlar
Gelmeseler bir sene, ev halkı o kuşları arardı
Komşu Ayşe aksatmadan, doksanlık ninenin saçını tarardı
Sevinçin acının harcını komşular birlikte karardı.

Herkesin şehidiydi, Yemen'deki, Çanakkale'deki şehit
Her şeye herkes birlikte ağlayıp birlikte gülerdi
Haber salınmazdı, istediğin zaman komşuya gel-git
Avludan görününce biri, ana cezveyi ocağa sürerdi.

Neyi kaybettik a dostlar. Şimdi ne eksik, eskiden ne vardı
Ben de mi yaşılanıyorum, neden böyle yüreğim kabardı
O zamanlarda doğanlar, bağ bozumu, ayva vakti doğardı
Şimdi onların yerini, birinci, ikinci körfez harbi, Noel aldı.

Hasan Ejderha

İstanbul'a İlan-ı Aşk

Öyle bir sevgilisin ki İstanbul
Ay doğsa üstüne gel olur bana

Senden esinti gelse bir türküden
Tutamam gönlümü d'el olur sana

İstanbul, anam da sevmese seni
Kırılır da kalbim el olur bana

Bir martı çığılı duysam koşarım
Akar gider gönlüm sel olur sana

Hasan Ejderha

Kanadım Bile Yok Uçacak

Kanatlarını vurur turnalar
Tarihin sayfalarını çevirir gibi
Her biri bir hilali çizer göklere
Yere bereketi taşır zikirleri.

Naçar avuçlarında yüreğin
Acı türküler tutturup hayata dair
"Kanadım bile yok uçacak" makamından
Anaç turnalara yakarırısın.

Çağın kirlerine yakışan umutlarınla
Bir balıkçı teknesiyle inatlaşarak
Rıhtımda
Kanadından umutlar topladığın
Kuşların hatırına
Turnalara ağlamalısın,
Martıların ahında.

Berekete duran toprağın,
Hurdacıların
Günlük çilesini tatmalıydın
Avuçlarında.

Vurulur kalem
Devrilir
Şerefının
Üstüne
Büstüne
Adaklar adanan
Kahramanlar
Haykıramazlar ağlayamazlar
Vurulur kalem
Devrilir şerefının üstüne.

Hasan Ejderha

Kanatır Korkular

Haykırmak sana kaldı kırılınca kanat
Kıraat ne ise okurken bilmek üzre konuşabilirim
Ah mirim sen ve hayat ve at ve kılıç yalnız
Uzağız aslında dün gibi yarın gibi
Belgeler ve söylevler ve buyruklar ayrıca sen
Ben gibi yorguna kaldın derin ruhunda
Çün kanatır korkular...

Hasan Ejderha

Karıncalar Tırmanır Asmalara

Yıldızların en yalnızından
Işık alan
Bir zindan ahalisinin
Haykırışlarını duyan ayın
Hayın pusuları
Aydınlatışından
Dostluklar devşirir güneş.

Sessiz alkışların tırmandığı duvarlar
Kalabalıklarla dolan salonun
Yağar üzerine
Kar gibi
Yar gibi görünen suların
Görünmeyen dibindeki hayatın
Yalnızlığı kaplar insanları.

Anneler çıldırır
Çocuklar üşür
Kırılır da dallar
Çiçekler üşür
Ve çıkar fırtına,
Kuşlar üşür
Üşüşür de
Tırmanır karıncalar
Sokak köşesinde bir eve çıkan asmayı
Güneşte iki büklüm uyuyan ninenin
Beliklerinden tırmanır gibi.

(1997)

Hasan Ejderha

Kendi Başına Olabilmez

Üce ırabbım güneş doğdurmasa
Torpak ısınabilmez
Çayır çıkabilmez
At dişleyebilmez
Tay, salıp yelesin rüzgara, kışneyebilmez.

Ana öpüp, koklayıp, söyletmes
Bebe dillenebilmez
Yağmur suyu ılık ılık inmes
Ekin zillenebilmez
Hoca baş okşayıp öğretmes
Çocuk okuyabilmez.

Her odaya oturan
Bey olabilmez
Bey olsa, iyi olabilmez
Bey olmaya gönül gerek
Bey ki, gönülden ırak
Yanında teba barınabilmez.

Hasta olup can çekişen
"öl" denmeyince ölebilmez
Gönül ile bakmak gerek
Her bakan görebilmez
Her yiğit at binemez
Binse de sürebilmez
Kılıç vurmak er işi
Her kılıç çeken vurabilmez.
"Aç ağzını et" denmese
Kimse dua edebilmez
Baş, ayak, gövde vermese
Can canana gidebilmez
Canan-ı gül dermese
Gül kendin derebilmez
Sahip emir vermese
Emanetçi verebilmez.

Allah dostuna açmayınca
Gönül dolabilmez
Kılavuz göstermeyince
Azan, yol bulabilmez
Bulsa da varabilmez
Varsa da durabilmez
Durmasa, olabilmez
Olmayınca, dolabilmez
Dolmayınca, boş ses verir
Dolabilse hoş ses verir
Hoş ses güzeldir
Sesin hoşu ezandır
Yazarın en kutlusu
Alna yazı yazandır.

Hasan Ejderha

Kırılğan Bir Meryemdir Aşk

hikmeti nedir amma rüya çok zor
kanım donuyor bakınca çün esrarın rüyana denk bir muşamba
korkmadan tırmanmak kelimelerin ortasına
buyruklar karanlığa düştü kül düştü il düştü gün ortasına
şimdi şafak yalnız bahara daha çok ansızın uçacak kuşlar

alkışlar yalvarışlar bin içimlik su kırbamda
hadî kumanda et de göreyim dil aya
bin aya kadar bayram uzak hedef şurada
hurdam sevda yüklü çirkin ne varsa kırık dökük
aşk kırılğan br Meryem sırrı aşikar bir gerçek
sevecek ne varsa bakir bir dolunay çiçek daha uzak

ömrün yahşi kanatları tüye asılmış örs
daha demir soğuk
çekik bir denk kanmadı çöle Yusuf
züleyha açık pencerede meltem
kuyu kenan dolu göğünde renk yok
yanı başına canhıraş bir havari döküldü leylanın
ceylanların gözü öper mecnunu okumak çöle düştü

daha çok aşkların ruhuna payanda gazel
akar an be an kan kunduza kaldı hayat çekirgeler üşüştü
aydınlık boğuk akşama harabe abam kerbelam soğuk
yetim bakışından arzu yürür kamber yürür
hıçkırır kanadıma dökülen şebnem

öğret bana aşkın elifbasını ki olayım

Hasan Ejderha

Korkmadan Ölmek Yabanıl Bir Düşünce Oldu Şimdi

Çıkıp söylediler her şeyi. Müsveddeler çöpe
Kapa gözlerini, çağırmayacaksan dünya yok
Koç burcu yay burcu yar burcu sonra hamle tamam
Baksam görürüm belki ama bakamam
Çıkamam. Bir ufka girmişim ki buyruk zor.
Kim sahipsiz yolcuları anlar ki
Suzinak makamından çiçekler açar
Zaman suvarır çiçeklerini lakin çiçek bilmez.

Bir iz olmalı biliyorum. Ya da bir yorum
Ne inciler döküldü oysa ne sözlerden
Gözlerden arta kalan ne varsa yok
Çok yalnızlık belki yakışırdı. Düşüncelerim kalabalık
Balık burcu oğlak burcu demedim
Fakat şiir burcu kitap burcu ekleyebilirim aslında
Ama yokluk başka, çınar neden çürüdü ki
Bilsem ahlakım mı kalırdı zamana boydan boya uzanan.

Hikmeti başka zamanlardan gelen izler var şimdi
İkinci olamadan sınanmalı dünya ve rüya
Güya hançer doğrarmış çift su verilmeden ne ki çelik
Bölük pörçük bir hayat mıdır hançerden kalan
Yalan ne varsa gömünce toprak yalan olmaz bilirim
Mirim haykırma zamanı gelmedi mi karanlıkların ortasına.

Yürümek er işi ya, bey işi oldu yorulmak ve yormak
Irmak yatağında diri balık sepete mahkum
Tahakküm altında bayrak mı dalgalanır
Irgalanır belki kavaklar, ruzigar ses vermez
Korkmadan ölmek yabanıl bir düşünce oldu şimdi.

Haykırmak sana kaldı kırılınca kanat
Kıraat ne ise okurken bilmek üzre konuşabilirim
Ah mirim sen ve hayat ve at ve kılıç yalnız
Uzağız aslında gün gibi dün gibi yarın gibi
Belgeler ve söylevler ve buyruklar ayrıca sen
Ben gibi yorguna kaldın derin ruhunda
Çün kanatır korkular...

Hasan Ejderha

Leyla Çağrısı

Ey dağlara çağrılmanın arzusu
daralması yüreğimin
bin yılı aşkın ömürle
bilenmiş
gümüş hançerlere mi
tutunayım?

Çağları tepeleyip gelen
habercilerin
durakladığı anlarda,
mısralara kanatlanın
kelimelerin yoluna
düştü
cemrem.

Gideceği görevi bilmeden
-ben, ben- diye ileri atılan
gönüllülerin
kahramanlık ateşlerini
tutuşturan
ateşler
sunuldu bana.

Taktım kanadımı
gidiyorum
haydi
çağırın leylalarınızı
yazı ve sızı üzre
yaşamının
sırrını kanatan acıların
demini turalım.

Türküler kanatlansın
camlara yapışan kızların
beklediği ufuklarda
kanatlansın türküler.

II.
Bilmeden mecnunluğumu
Leylaya acımak düştü bana.

Hasan Ejderha

Leyla Türküsü

Temmuzda leylası üşür ruhumun
Ömrümün sonrası gel olur bana
Doğrusuna gidince yol burnumun
Dostların çağrısı el olur bana.

İflahı yok uslanmaz bir deliyim
Kuş okşayan muhabbetin eliyim
Aşkla yanmış yüreklerin diliyim
Çaresi yok, hüzün sel olur bana.

Çiçekten naçar kara toprak benim
Düşmeye hazır sarı yaprak benim
Tutunmuş gövdeye zayıf ellerim
Küçük bir kıpırtı yel olur bana.

Hasan can aç elini göklere bir
Gör o zaman rahmet nasıl da gelir
Hiç ummadığın duygular delirir
Ruh kıvrımların dantel olur sana.

Hasan Ejderha

Marallar Oymağında Bir Ceylanla Oturup Ağlamak

Hüznünü dağlara savuran
senin kırılğan
ürkeklığın yok mu ceylan
ruhumu kanatlandıran
an be an kaçmaya hazır haline
ne aşklar susadı

Ahh ceylan
ürkek aşkların zarif sultanı
karanlıkları silen aydınlığını
saklama dağlardan
senin gözlerinden kopan
bir deniz boğulur bende
merhametin ziyası sende parlar
güzellik sende kanat açar göklere

Beni böyle koşturan arkandan
bir avcılık halidir sanma n'olur
aşka uçan turnalar içimde kanat vurur
denizler içimde kudurur
okyanuslar içimde durulur
sana aşık her avcı içimde vurulur

İN ovalara ceylan
bu yürekle sana haykıran
en soylu ağıtları sunmalıyım

Bir tel hıçkırır derinden
gözlerinden kopan bir damla yaş aşkına
bir yiğit ölür pusuda haybeden
yapılar yükselir göğe şehirlerden
ağır yükler altında sokaklar erir
binlerce insan binlerce yalnızlığı emzirir
İN ovalara ceylan
buralarda yaşanmaz sensiz
şehirler kurmalıyız ceylanlar gezinen
kuşlar uçmalı göklerinde şehrimizin
marallar olmalı sokak başlarında
körpe yavrularını emziren
şaşırp kalmalı avcılar iz sürerken

Ay ceylan
Boynumda bir vebaldir çağın insanı
kirlerinden oluşmuş zamanın lisanı
her şeyin üstünde işgal var
bunaliyorum ay ceylan
içinden çıkamadığım bir hal var
ya sen balalar balası
yüreğinde ateş, gözlerinde hilal var

Sen ve ben ceylan
cerenler bizi izlerken yükseklerden

asrın çizgilerini çizmek üzere
hayatı hüznolan turnaların
aşkına denk bir aşkla
çeteleler tutmalıyız yine aşklara dair

Ceylan ceylan
hüznünde beni an
senden aldığım yaralardandır
yüreğimden sızan kan

Sen sultansın nazlan ceylan
Yürekler kanatan naz var sende
Kıtalara yayılan yaz var sende
Bir kurşunla hazan olan güz var sende
Her hücremde gezinen iz var sende
Yüreğime sürekli batan biz var sende
Sen sultansın nazlan ceylan
Senden aldığım yaralardandır
Yüreğimden sızan kan.

Hasan Ejderha

Melaikelerin ektikleri Resimler

Melaikelerin çektikleri yer yüzü resimlerinde
yanyana çıkmalıyız ikimiz
Nedir bir bilsem haline teessiri skutun
Senin müessirin bana her gün
Bin kapının içinde bir doğruyu söyler
Geçen pervaneler saatleri zaman
Ulu zamanları mekan eyler.

Melaykelerin çektikleri yeryüzü resimlerinde
Yanyana çıkmalıyız ikimiz.
Sen bir bulut da ben bir bulut da
Sopayla kolları kırılan
Filistinli bir ocuğun
Gzyaşından tut da
Kırmızı bir semerdeki
Mavi boncuğun
Hasretine kadar
Her Şey acı veriyor bana..

....

Hasan Ejderha

Muhacir

Artık muhacir bir kalbin hükmünü biliyorum
Her yorum için kanatlanmış kelimeler seyyar
Ağyar bir adımla gidilen çağrıya nasıl varılır
Darılır da sevgili; hayat yorulur, aklım burulur.

Aşk; şimdi zamanı, daha acıya çok var
Tarih maşuka uzak, bulutlar az ötede
Görse de görmese de sultan, ferman yerine geldi
Ertelendi denizlere ceza, yağmur geldi gelecek
Tebessüm istiyorum ey yar, bana kim gülecek.

Yer gerektir konmak ve göçmek için
Seçin yeri ve yıldızlar göçsün
Bölüşsün ayı tavşanlar bir kağıt helva gibi
Edebi üzre çağrılan kızlara beşik helal
Çün, geldi zamanı ve işte doğdu hilal.

Şimdi yaz mağrur, karıncalara asmalar yasak
Ölsak ne çıkar, yüreğimiz olmadan yanımızda
Kanımızda depreşen yalnızlıklar zulme hovarda
Duvarında yer buldu musaf, bilmem ki neredir yolun
Sonun üzre destanlar, ayinler, kahinler gerektir sana.

Hasan Ejderha

Ölüm Gibi Vurur Aşk Habersiz

Işıl ışıl gözleridir annemin yıldızlar
Kızlar çiçeklerin şefkatli annesi
Künyesi gelmiş yigide ırmaklar suvarır gözleri
Her biri, bin yigit büyütür hülyalarında her gün.

İlık akşamların tamahıdır gönlüm
Ölüm gibi vurur aşk habersiz
Her düğüm, kör düğüm olur çıkar içimde
Her biçimde aşka hazırdım oysa
Devasa bir yalnızlık gelir oturur içime
Rihtıma demirlemiş gemiler gibi

Gönülden demlenen çaydır ruhum şimdi
Bütün olmazlara inat aşka yürürüm
Hürüm biliyorum, sevdikçe artacak hürriyetim
Bir yetim türküsüne karışacak belki de ahım
İflahım olmayacak, bu dert benim
Varsa göç kaderimde, sevdam olacak yelkenim.

Zaman dokuyor kilimini, renkler akacak yüreğime
Yemyeşil olan dağlar şimdi karlı
Yalnızlığım donuyor çığlık çığığa
Belki de, yeni bir şiire başlamıştır mehmet narlı
Hayata duyarlı ne kadar ressam varsa
Arsa arayan mimarlara yön veren çerçiler gibi
Anlayacaklar bütün şiirleri ve/işleri/estetik olan dervişleri.

(içimdeki turnaya)
Kon artık turna ey, gönül yerde gerek
Ah bir hüznü tadabilsek gönlü besleyecek
Anla işte, ben uçmaktan kaçırım
Konmak üzredir bütün şarkılarım
Hep yol, bilmem ki neden kaçırım
Yaşarım kalabalıklarda yalnızlığımı
Ha bire kanat vurur, hedefe uçarsın sen
Ben, gel eden çağrıya bile gidemem.

(içimdeki ceylana)

ceylan, تنها mı çöller şimdi sen gibi
kimi zaman ağlar mısın sen de ben gibi

yazların akışı gibi titrek mi yüzün
kızların bakışı gibi ürkek mi gözün

dayanılmaz bir çilesi var gündüzün
ondan mı yoksa gözündeki hüznün

senle her mevsim yazdır bana
berrak bir hilali andırır güzün

sırrına ereceğim biliyorum bir gün

farkındayım artık sendeki gizin

bıçak gibi keser kahrın yüreğimi
hep kaderimiz, kanamak mı bizim

neden kaçarsın bilmem ki benden
aşktan daha mı güçlüdür hızın

vuranda göğsüme ezgiler dökülür
ağıdı olmaz mısın sinemdeki sazın

türkülerle bile yenemez oldum kendimi
her demimi sardı dayanılmaz sızın

senden bir nesil bekler dururum
gelin olup gidişinde her kızın

geceleri yoldaşı olursun göklerde
içimde ışıldayan sensiz yıldızın

gelirsin belki diye hep bekleyeceğim
ben hazırım, çıkagelirsen ansızın

varlığına muhtacım, gelsene ceylan
yüreği olmaz mısın bir yalnızın

Çok bulutlu bir gök yüzü kaplar dünyamı
Rüyamı hayra yoramam fırtınalar içinde
Kandım kırılır, bakarım ki kandım yok
Uçarım da göklerde, ayağım olmayışına yanarım
Ayaklarım üzre görür de kendimi uyarırım
Sürer gider ömrüm, uykular yarım gün yarım.

Hayallerim sevdadan uzak kimi an
Çok an kendimi sevdanın ortasında bulurum
Ölür dirilirim uykuyla uyanıklık arasında
Hüzünlerle hemhal olurum da, anlamam neyin yasındayım
Hangi yola gitmeliyim ve hangi yoldaşın arkasındayım
Bir yığın soru sorarım, birini de çözemem
Bana kalan çok şey yok, hüzün, kahır ve özlem
Öyle çok yol gelmişim ki, istesem de dönemem
Yol benim yolum, hayat benim, biliyorum devam etmeliyim
Kararım kesin, nereye kadarsa yol, sonuna kadar gitmeliyim.

Hasan Ejderha

Ölürüm Bir Kelebek Göremezsem

“Mehmet YILMAZ’ a”

Bir kelebek görmezsem
bir yeşile dokunamazsam bugün
apartmanlardan üstüme devrilir beton kütleler
biliyorum.

Biliyorum
ölürüm bugün anamı göremezsem
on gündür başlayamadığım kitaba
başlayıp da okuyamazsam
haykıramazsam göz bebeklerimden
yanaklarıma doğru.

Bir şiir söyleyemezsem
bunca uykusuz geceden sonra
dosta selam gitmez biliyorum.

Hasan Ejderha

Pınar

Hanidir çiçeklerin gülüştüğü yolların ahengi
O hangi zamanlardır ki konuşturdu dikenleri
Çiçeklerin aşkını söyle pınar
Günü gelirse saklanmaz yar

Gün doğar
Can doğar
Gönlüme senden hasret yağar

Bana ak pınar
Beni, yak pınar

Pınar aktı, ben aktım, her şey akmakta şimdi
Senden kanatlar taşır ruhumun kanatları
Tarlalarda can bideri yeşerdi,
Gelmekte ak soyun atları

Ah nerden doğarsın bir bilsem
Damladığım ak toprak olsam

Söyle
Söyle
Pınar söyle

Siğim siğim aktığın gözleri söyle
Od'unla yaktığın bizleri söyle

Pınar söyle
Pınar söyle
Söyle pınar

Yanmayı yanmak bilen bizleri söyle
Seninle tutuşan közleri söyle

Ak pınar
Yak pınar
Kalk pınar

Silahları çatlatan kemikleri gıcırdar
Ağladığıma sevinisin kuşlar
Nerelere gitsem senin akışın karşılar

İzler düşer de bombalara bir yetim
Paslanır tetiklerin gölgesinde hürriyetim
Pınar, pınar nedir benim bu halim
Sopayla kolları kırılan Filistinli bir çocuğun
Gözyaşlarından tut da
Kırmızı bir semerdeki mavi boncuğun
Hasretine kadar her şey acı veriyor bana

Pınar..
Varlığım cebimde yara

Yetiş imdadıma
Susadım kutlu yağmurlara
Söylemiş miydin sana
Satılan mal geri alınmaz levhalarının ihanetini
Banka kuyruklarında bayılan ihtiyarları ya da

Diyar diyar dolaşan satıcılar
Heybelerini niçin unuturlar hanlarda
Aşına oldukları yolların dönüşüne mi çabaları
Benimse halimi anlatmada kelimeler ağyar
Biz neler unuttuk geldiğimiz yerlerde
Ya beklerse bizi oralarda yar
Sen geri dönme yürü pınar
Bimar halim daha diri pınar.

Nedir bir bilsem halinim teessiri sükütun
Senin müessirin bana her gün
Bin kapının içinde aradığım kapıyı söyler
Dönen pervaneler saatleri zaman,
Senin akışın yurtları mekan eyler
Bende ise arkana sürünen bu fakir can
Varlığına şiirler, türküler söyler

Melaykelerin çektikleri Anadolu resimlerinde
Yan yana çıkmalıyız ikimiz
Seninle biz, güllerin konuştuğu mevsimlerde
Yoklara batmış varlığımızın akışını sebep,
Suları gören kuşları, vuran adamlar gördük
Bilmek nedir varlık içinde bilecek

Bildik pınar
Yitirdiklerimizle öldük
Bildiklerimizle dirildik
Yürü pınar
Yürü pınar
Bizi çağırır yar

Bin kapı açıldı, bir kapıdan girdik
Güneş her yeri ısıtır, bir yerden doğar pınar
Çok susadım, beni suvar
Lakin, sana daha çok muhtaç yıldızlar

Beni korlar içinde kor sensiz gidişim
Pınar, seninle yürüyüşüm
Gönlüme ateşler koymalı demirden
İşte o zaman ben
Lavların aktığı dağlardan yüreğime damlarım
Suvarırım her yeri, atlar terler boncuk boncuk
Hanlar selem durur bize, sürer kutlu yolculuk

Buğum buğum buğulanır dilimde selamlar

Kelamların kanatlandığı anlar
Senden ezgiler dizilir de yollara
Toplar analar, çocuklar ve gelinlik kızlar
Ne varsa parayla satılan dünyada
Gönül dükkanına hürmetsizlerdir
Söyle pınar, hangi maldan eder şairler

Şairlere ak
Şairleri yak pınar
Köze basınca kaçan
Şairlere gülüşün yıldızlar.

Hasan Ejderha

Rüyalarımı Yoluyorum

I.

Harmanı yanan bir ihtiyarın
Yoksulluğunca yanıyorum

Onmaz bir yarayım şimdi
Bir yetimin gözyaşında kanıyorum

Tutturmuşum baharlar diye
Gelmeyen baharın çiçeğiyle oynuyorum

Rüyasına yatıyorum bir çiçeğin
Sonra rüyalarımı yoluyorum

Buz kaplı yüreklere kaçıyorum
Olmuyor, yine de kaynıyorum

Hrmanı yanan bir ihtiyarın
Yoksulluğunca yanıp
Gelmeyen baharın
Gelişine ağlıyorum.

II.

Beni bir hangara çekin
Ağlayacağım.

Bahtımı avuçlarımda topladım
Bağlayacağım.

Öyle susuzum ki
Kanmayacağım.

Yaşım, yam-yaşım biliyorum
Yanmayacağım.

Oysa, bir sevgi esintisi gelse
Parlayacağım.

Hasan Ejderha

Sen Ben Olunca

Ben seni gördüm dün ben içinde
Neden sen yoktun bendeki sen içinde
Olduğum zaman yokum ve sen de yoksun içimde
Ne zaman görüneceğiz ikimiz sendeki ben içinde

Yürüyor hayat, hayatı yürüyorum bir biçimde
Sadece sen kalıyorsun bende, tüm yolcular gidince
Ben tükendikçe sendeki ben içinde
Sen çoğalıyorsun bendeki sen içinde

Hasan Ejderha

Sen Hiç Olmamalısın

Ağlamak ne kolaymış meğer
oysa sevdayı mutlu olmak sanırdım ben
ezik bir nağmeyi, ezik yüreğimle dinlerken
çiçekler tutuşacak sanıyorum şimdi
her ikindi sonrası içime çöreklenen hüznün
gündüzün birikimi sanırdım
tutuşmuşum çiçeklerle yanıyorum
yok benden artık, pes ettim, ağlıyorum,

Oysa söylemeliyim
kanadı olmadığını kuşun
bir kurşun ne de yakışırdı
haykırarak geçmek için karşısına yolun.

Anlamalıydım küçük ağırdır yükü sevdanın
vedanın acısını biliyordum oysa
devasa kanatlarım yerlerde şimdi, uçamam
ne bir telli turna geçer ufuktan
ne de bir selam gelir
yalnızlık içimde erir
erir de içimde demirleşir sensizlik
her karanlık yüktür aydınlığı bilene
dilene dilene de aranmaz ki sevda
çok veda akşamları yaşadım
belki bu da onlardan biri
ama biliyorum ki ölmedim
gönlüm diri, yüreğim diri ve sevdam diri
kanadımdan dökülen telekleri
kahkulüne takmaz mısın ey yar.

Karanlığa haykırır çocuklar
boncuklar ne de yakışır gözlerine
ya senin masum duruşun
gelir de oturur yüreğime,
bir kurşun yerine her güne bölsem sevdamı
sadece bir anı
doldurur da cümle zamanı
yekunu bir tek sen eder
bin yiğit ölür dağlarda erce
sözlüleri gözü yaşlı gelin gider.

Akşam olunca
dağların ardında kaybolur güneş
gelir oturursun içime sen
halim nicedir bir bilsen
sonra karşıma dikilsen
"işte geldim, saklama sevdamızı dağlardan"
desen
ahh desen, bir desen...hayır! demesen
dememelisin dayanamam buna
her yelken kendi rüzgarına açılmalı
saçılmalı sonra sevdamıza başaklar

yıldızlar seyretmeli bereketi
kenti yoklayan derviş
geliş ve gidiş duasını etmeli yeniden
sen olmalısın duayla gelen
hayır gelmemelisin
o sen olmamalısın
dayanamam gelmene ey yar
varlığına hiç dayanamam
yokluğuna dayanamıyorsam eğer.

Çabam seni yaşamak belki
ama sensizliği değil
sevdamızdan korkarım
yarım kalacak bir sevda
sevdasızlıktan daha rezil
senin sevdana dil
benim sevdama kalemim kefil.

Bilmemeli çiçekler
seni saklamalıyım dağlardan
sen varsın, ama olmamalısın
sevdan olmamalı
hayır olmalı
olmalı da... olmamalı
dağları saklayan bulutlar
seni de saklamalı
saklamalı, lakin ben görmeliyim
yok yok görmemeliyim
aslında sen olmamalısın
çiçekler olmalisevdalar olmalısın olmamalısın
şiirler olmalı
çocuklar olmalı
bir sen, olmamalısın
bütün bunlar adın olmalı
tümü adına selam durmalı
ama sen olmamalısın
sen, sızılı bir ağıtderinden okunan bir yasin
olmamalıydın ama oldun/ mahcubum
yokluğundadır senin gücün
inna lillahi ve inna
ileyhi raciun.

Hasan Ejderha

Seni Yaşamadan Olmaz

Seni yaşamadan
Ne ekinler göverir
Ne de koyverir söğüt yeşilini
Bülbül çıkamaz sabaha uyumadan.

Seni yaşamadan olmaz can
Bereketsiz olur harman
Sevinemez babam
Yenilenemez urbam
Seni yaşamadan...

Olmaz seni yaşamadan
Yitik güzellikler bulunmaz
Nohut tarlada kalır yolunmaz
Yayılmaz yayılmaz
Gelin olunmaz
Olmaz, olmaz
Seni yaşamadan

Ali birden ikiye geçemezdi
Her yıl bire-beş gelen hasat
Bakarsın bu yıl gelmezdi
Seni yaşamadan

Belki gülmesini bilmezdi bebekler
Somurtkan olurdu bütün beşer
Çirkin olurdu belki de güzel olacaklar
Yapa-yalnız kalırdı belkide eşler
Seni yaşamadan.

Hasan Ejderha

Sonsuza Çağrı

İstersen çağırma, kanadı kırılınca kuş düşer
Leyla yalnız semahtır döner, yıldızdır aslında
Kalmadı yormak için rüya haykırmak neye ki
Dost yüzü sıcak pranga yakışmaz güle
Çağrı için nerede zaman, akşamlar biter uzanınca yatağa
Gelecek, yarın gelecek düşünmek daha tatlı şimdi.

Güneş yorgun adımlara yük, ay menzile çizgi
Sevgili gibi, oğul gibi duraktır her ikindi
Bilir ki dağları seyre kalkanlar ıraktır yol
Oysa, sevda varsa türkü de vardır hasret hemen yanında
Şimdi atlar rahvan, karanlık üç hece, sonra duvar
Üşür sevdalar, yalnızlık üşüşür dost yüreğine
Denildi ki çağrı sonsuza kadar sürecek ve sevda.

Hasan Ejderha

Söz

“Mehmet NARLI’ya”

İri ve şişman ve konuşkan bir kadın
Eleriyle besledi çocuklarını kelimelerin
Eteri yenmiş kelimeler tutunamadı içinde cümlelerin
Söz tükendi...
Kemiklerle doldu altı yerlerin ve göklerin.

Hasan Ejderha

Sultanname

Sen sultansın
Ben teba
Neden kızarsın ki
Tebana.

'Teba da böyle yapar mı ya'
Dediğini duyar gibiyim
İnan söylediğine uyar gibiyim.

Tebalar hep aykırıdır
Yine de sultanın en yakınıdır
Bağışlar hep sultanlar
Gel yüreğini kandır
Eyy sultan yar.

Suç işlemek tebanın
Bağış makamında sultan var
Büüklüğün şanıdır bilirsin
Bağışlamalı sultanlar.

Ah yar, sevgili yar
Söyle gözlerin hangi pınar
Öyle bekleyip duran
Yüreğin hangi koca çınar.

Eyy güzel, sevgili güzel
Sana yaptığım her şey
Dönüp gelir de beni ezer
Ey güzel, sevgili güzel.

Ey sultan, can sultan
Daralıyorum, bunalıyorum
Bir beni anlasan
Mümkün olsa da bir
Açıp yüreğime baksan.

Halkınım ben senin
Başka ülkem yok
Say ki sana balayım
Bazan belki tatlı belayım
Söyle senden başka
Kime yalvarayım.

Kapı senin kapı
Ben fakir bir kul

Say ki huysuz bir oğul
Hadi nolarsun bir gül
Sen gülsün, güller içinde sultan
Zaten şimdiye çıldırırdım sen olmasan
Kimseler anlamadı beni
Nederim bir de sen anlamazsan.

Sultanı tek, tebası tek
Biz büyük bir ülkeyiz
Birbirimizi iteleyerek
Ülkemizi bölmemeliyiz.

Kapına geldim
Boş çevirme beni
Densizliği ne olursa olsun
Bağışlar sultanlar af dileyeni

Hasan Ejderha

Şiir Resmi

Bir sanayii şehrinin
Orta yer heykeline çarpan güneş
kağıt toplayıcıları ve at arabacıların
yalnızlıklarına sığınarak
gölgeye saklanan yetimlerine ulaşır.

Çamaşırıcı kadınların buğulu camlara
uflayarak haykırışlarını
çiçeklere işleyen bahçevanlar
toprağa yakın oluşlarının
ürperti ve işadamlarının
yalnız kaldıkları anlarda
analarını aramalarından doğan
huzurlu akşamlarını yaşatır.

Nahak yere dolaşan sütçülerin
balkonlara saplanan gözlerine haykıran
küçük çocukların ve baloncuların
hasreti takılır.

Kitapçılar çarşısını dolaşan şairlerin
buruk gönüllerine takılan renkler
fikrine dağlar düşmüş yabancılara
koyunda ceylan yavrusu taşıyan
avcıların bahtsızlığı
ceylanların kaderini çizer
izleri kaybolunca rahatlayan kaçakların
işlediği ne kadar suç varsa üstlenen
kahramanları şerheder.

Ben kahramanımı bulamadım
ve kahramanlık...
kahraman da olamadım.

Hasan Ejderha

TOPAK

I

Yüreği mahzun, alını ak, dikmiş gözlerini beton bahçeye
Büyür, büyür içinde bir topak
korkak adımlarla arşınladığı sokaklar
korkar şimdi izlerinden
buğulanır burnunda toprak
ak pak bir kuş geçer düşüncelerinden.

Seni ben topak
ak-pak bir nakış ipliğiyle
yüreğinde ak bir topağın heyecanı ile hayal kurup,
nakış işleyen yetim bir kızın elinde görmüştüm.
seni ben topak,
Anamın kırma yanniğinden, sıralı elleriyle
bağ budamaya giden babamın ağına koyarken görmüştüm şipşirin.

Yağmur bekleyen bir çiftçinin içine topaklandığın
yağmur ağlayan buluttan sonra yüzünden yıkanıp
eridiğinde görmüştüm, akarken sığım sığım
ne çok görmüşüm de seni,
korkak mısın ki bana görünmezsün.

Niçin habire büyürsün içimde
ne büyükmüş içim dedirterek, şaşırtmak isteğini sezer gibiyim
lakin bilirim ben içimin büyüklüğünü
nelerin sığdığını ve nelerin sığacağını.

Korkak bir yüreğin sıkışması değil bu topak
yaprak yaprak bir hasretin büyümesi belki ama
sevinemeyeceksin sen ne kadar büyüsün içimde
o kadar küçüleceksin hey korkak.

Kimin kime kastı var, çıkamaz mısın içimden ey topak
ak bir karın topak topak üşümesi değil bu halim
iri bir taşın ağırlığı, bir topak tuzun içime erimesinin yakıcılığı
dost kalır yanında senin
demedim ki sana bir benim içimdesin
ama bazı günler topaklanır, topaklanır, topaklanırsın
şu kara taşlar şu duvarlar muhakkik
bilirim bana neler yapacağını, şikayet etmesem seni günde beş vakit
bana yalvardığını duyarım da o an yalvartmam
yalvartmam, çünkü sana göre değil o makam
peki sen bana yüklenirken içime topaklanıp, neredeyim bir bilsen
dikilsen karsına yuvarlasam, yuvarlasam
gideceğin bir iç bulamayana kadar yuvarlasam.

Cismimi sana bırakıp çıktım dün buradan topak
ne güzel senin olmadığın bir içi taşımak
dost sokaklarını arşınlamak, yarışmak duyguların en yücesiyle yücelerde
çık içimden beni niye buldun topak
şair yüreğimi zorlama benim

ölmeyenin ölü numarası yaptığı bir kurşun sızlaması değil bu
kutbu izleyen sofilerin hasreti ise sen değilsin
çık içimden çık topak, aşk alsın yerini yaprak yaprak.

II

Topak, topak seni yok sayan bir aşkın yiğitliği ile yere atıp
parçalama eyleminden ne kadar uzağım görüyorsun
sen ise ha bire bastırıyor, bastırılıyorsun
yalnız sen beni bilirsin, ben ise seni burada tanıdım topak
horlayarak uyuyan, yirmi beş yıla mahkum bir mahpusun
bile içinden uyku ile çıkmıyor musun
ne kadar da zayıfsın aslında görüyorsun
bilirim içimdeki halini sultanlık arıyorsun
al, bu günler kadar bir altın iktidarın olsun.

Topak... an be an seni yaşattın
söyle, yok mudur sana has hayatın
yetişin çiçekler, doldurun içimi şu topak gitsin
sarsında gönlüm sizi hasretle büyütsün
ey! topak ben sana devletim burada, sen ise bana yüksün
içimde ne kadar büyüsen, anlarsın ki o kadar küçüksün
beni hayallere uyutur, uyandırırısın sonra cız cız
büyü şimdi içimde büyüyebildiğince, yalnızız
bilesin ki istesem belki seni kovarım,
sana kalır dermanı az yaralarım.

Deldin içimi, deldin topak
acı sular akar şimdi vücudumdan yakarak
betonlar mekandır sana, bana devlettir toprak
duvarlar dua geçirmez mi sandın zalim topak
haykırdığını görmedik mi dün bir mahkumun ağlayarak
uyuyarak bile kovan ben seni
ellerimi açınca göklere, pul pul döküp yere
saçmadım mı betondan bahçenin ortasına, üfürüp pencerelere
kafasına böcek konan bir mahkumun çığlıklarına diretemeyen sen
Mantıklı Mantıksız ağabeyin iki cümlesiyle
ezileceğini bilerek bile katlanabilirdim sana
yine de seni içimden kovmak düşüyor bana.

Topak... topak gökten bir taş gibi düştün başıma ve içime
bu bir kefaret ya da müjdenin çilesidir belki de
ama bil ki ilk değil sana toslamam
ben bildim, sen beni bildin mi topak
sensin içimde olan, aç da yüreğime bak.

III

Baksana kalem bile sızlanır topak
bilirsin ki şimdi canan uzak, dost uzak
vakit vakit seni şikayetimde; sızlayarak silinmen içimden
aratır oldu seni ey topak

korkak halin yok mu, dayanamayarak pes etmen
uykuda bile gitmen, yukarıdan murad dilerken ben
ciyak ciyak halinden tiksirmek istemeyerek kınadım seni dün.

Topak... boynunu kaşındırdığı için şalvarını yakan
Mecnun Ahmet bile mantıklı senden, çok an
'Allah'ı an çayımı vereyim sana' dedi dün
her gün içimde gördüğün
büyük kasırgalar sanma ki sendendir
Ahmet'in bu hali bir,
birde Mantıklı Mantıksız ağabeyin, mantığı yok mu,
seni silmekte yer yer.
yüklen içime, yüklen topak, yoksa varlığın bitecek.

Seni sevmek, ya da nefret etmek,
bir bu soru cevapsız dünyada topak
karanlıktan korkarak
sızlanan çocukluğuma uğrak

yeri oldu bu duvarlar
bildin mi ne dedim topak, bilmezsin çardağa ayak yalın dinelip
buz kesen ayaklarını tınmadan, iftar haberi ezanı beklemeyi
oralarda sen yoktun topak, sen beni yak, aşkım seni yakacak
kollayarak tayınını aldıracağım Mecnun Ahmet'in
yirmi beşlik mahkumlara bakışını hatırla topak
kalk diye haykırışını düşün Seyyit İsmail'e
'seyyit ayağını uzatmaz' demiş ti namazgahta ya
anladın mı içimden sıyrıldığın anları
saniyelerimi kendim olarak yaşayışımı doya doya.

Acemi mahpusluğumda saldırışın kadar yalvarmaktasın şimdi
her ikindi kovduğum sen, her sabah içimdesin tilki gibi
ikimizi birden resmetse biri,
ansızın tutuklanmış ben gibi çırpınacaksın bilirim
senin ağırlığından kıvranırken, seninle cedelleşmek olmasa delirirdim.
on dört mart bin dokuz yüz seksen yedi, şunu şuraya yaz dediler her gün
on dört mart bin dokuz yüz doksan altı denileni yazmak oldu suç sebebim
anla, anla ki topak bir müjdeye gebeyim
sevebilirim belki seni, Ömer'in sakalındaki ilk beyaz kıl gibi.

Kuyunun dibi
kirlendi belki de topak
atlılar nereden su içecek artık
dua dua temizlenirdi belki kir, sahiden atıldıysa göz görerek
yok topak yok! şüphe senden yakıcıdır. ağızdan girince yüreğe acıdır
mahalle kadınları sarkarak pencereden pencereye
anlatırlar sulardaki kirleri, ölü eti yiye yiye
işte o zaman topak dost bile oluruz belki seninle
bir dostumuz olmaz belki ama, ölü eti yiyen
onlar olur şahlık elbisesini giyen
beni tut topak uçacağım, bağlamazsan gönül ipiyle bir yere kaçacağım
korkaklar kaçır deme bana, ikimiz de biliyoruz o kelimeyi ama
görürsün ki korkaklar kaplamış dünyayı

artık bir merhem yok, kabuk tuttura bu yarayı
kaçmak dedimse bildiğin kaçmak değil
ne kötü sen anlar oldun beni bir.

IV

Dışarıdan gelen motosiklet sesine, 'işte hürriyet hey'
diye bağırmişti hani, Mantıklı Mantıksız Ağabey
Mecnun Ahmet güldü ona, sonra beton bahçeye düşen
küçük taşı göstererek; 'bu daha hür
gitmesine bakma motorun güldür güldür
kulun iradesi olmasa şaşar hürriyeti'
beni gösterdi sonra 'istersen hocama sor'
ona estağfurullah bile dedirtmeyen sendin topak
yatak örtüsünü sigarayla yakıp seyreden Cennetliğin
gülümser halini çekemezsin bilirim
Cennetliğin tebessümünden korkan sen neden içimdesin bilmem ki
içeri düşmektir durağın biri, şimdi kalmadı içeri seni bileli
içeri, daha içeri yolculuklar akışır içimde,
senden kurtulurum her dosta gidişimde.

Düşümde gördüm, kovdu seni dün efendi, topak
buğum buğum buğularla yundum ak-pak
Ödlek Bıyıklı bile senden cesur
mağrur hali yok mu, yirmi beş yılla süslenen Argo'nın
onlara taktım seni unutup, tutup bir yerinden fırlatamıyorum fakat
ah... ah topak, düveninde tebessüm satar, söz satar efendi şimdi bir bakışa
bense yana yana tırmanırım senin sürdüğün yokuşa.

Bir taş daha düştü bugün betondan bahçeye
bölüştü onu iki mahkum, demir kaşıkla vurarak kırdılar yan yan
tutukluluğum birkaç yılla süslenmiş mahkuma döndü o an
taştan bir parça da ben istedim onu iki mahkum parçalarken
gördün mü ne olmuşuz, nasıl tükenmişiz zalim topak
patlayarak uçurduğum hayallerim, azap olur döner şimdi yağmurdan ıslanarak
kıvrak bir zekayla deliliğini haykıran Ahmet'e neden imrenirim bilmem ki
Cüneyt'in ve Fatin'in, dükkanda ortaya attığı tekel gibi
birinci sigarasını arkası olmadığı halde dağıtan Yusuf'a imrenmem gerekirken.

Yirmi kişinin akşam namazı için sıraya girdiği,
havlu kadar seccade kuyruğunda sen yoktun topak
sevinerek eşyalarını toplayan Ali Osman'ın tahliyesine çırpınıyordun belki de
simit aşısı pişirip 'hocam bıyır' diye çağırın,
Antepli Fayık'ın sohbetinde çırpınışın gibi
nane içerek kovduğu gribini
ıslak betona yatarak geri kazanan
deli Ali'nin bile giremezken içine,
bana nasıl da hükmedersin be topak.
Babasını sırtlayıp, tedavi için hastaneye kaldıran Yusuf'un
baba katili damgasından da mı büyüksün ki sen topak
barak türküleri söyleyen Nizipli'nin, eşkiya yüzünde senin acıtman var bilirim
dilim dilim helvasını dağıtan ve açlığını gönlüne atan otuz altılığın

elli beş yıllık yüreğine girme ne olur
Erkut'un Çeçenistan haberlerine gösterdiği hassasiyeti istemem gerçi senden
halin malum herkesce, budur işte beni en derinden kahreden
tavuğun buğday yığnında, buğday deşinmesi gibi zengindir burada yemin.

Duvardaki eli baltalı cellat resmi var ya topak,
ömründe ağlamamış bir kere bile
en sonunda ağlatmış onu keseceği biri
kulağına söylediği meçhul bir söz ile
hiç düşündün mü topak, cellada ne demiş o mahkum
niçin sorarım ki sana, celladın icraatı değil mi senin mutluluğun
'seni seviyorum' demiştir belki de ne dersin
'kimse sevmez celladı o niye sevsin'

deme sakın
malum kesmemiş onu cellat, sonra ağlamış, ağlamış, ağlamış
topak... topak, artık o celladın baltası sana müstahak.

Şu bizim komutan var ya topak,
tarhanalık yoğurt, askerlik laflarını bırak da,
kardak krizi hakkında konferansı bile sana tercih eder di
emin değilim ama, belki tatlı bile yerd

senden kurtulmaya
ineğe ya da danaya ortak olup, kurban keseceğini bile söylerdi insanlara.

Mecnun Ahmet'in, otuz altı yılına rağmen
her hafta kundurasını boyaması ne akıllı bir eylem değil mi topak
ya da yirmi dört yıla süslenmiş Mıstık'ın düğün daveti herkese
komutan izin verse de vermese de kaçacağım Mıstık'ın düğününe mutlak
umut bu topak, umut... her şeyden güçlü ve burada çok.
kork artık topak kork, seccadede kuyruk uzadı
uzadıkça seccadede kuyruk, bilirim senin saltanatın bitecek
çiçekler düşünceleri, düşünceler dağları süsleyecek.

V

Doksanlık babannesini çeyrek altın için doğrayan,
anlatırken de, 'foşur foşur kan aktı moruktan' diyen caninin
ikram ettiği çayı, sana rağmen reddetme bahtiyarlığımın
sana ne kadar acı verdiğini bilirim ama aldırımıyorum topak
çayı reddetmek değil bu, ne fikirli çay dostu Ahmet DOĞAN
ne de avukatım Haki kızar buna, omuzuma vurarak benden ateş isteyen
iki bin ellilik bile ondan çay almıyor biliyorum
Göktürk İsmail bile çaysızlığa dayanır da almazdı yine de
lüks bir otelede,

ben içmeyerek hocama verdiğim çayın hazzı var içimde
'en çaysın anında içmediğin çayın hazzı mı olur.' sen bilmezsi olur topak
anlayamadın ya hazzımın manasını, işte burada fark
ağlayarak yatağa kapanan Cennetliğin, anladım ki sigarası yok
Efendi Hocam'ın her maaş günü aldığı sigaraları anladım, bana almamış topak
nettim mi o sigaraları, teslim ettim cennetliğe muhakkak
hak bu topak hak, hem de emanet edilen hak

deme ki 'hoca Cennetliği tanımaz' tanır o topak tanır
Cennetlik ağlamadan almalıydım sigaraları, o hakkın teslimine inanır.

Kaypak zahidin adıyla lakabı ne zıt birbirine değil mi topak
pencereden görünen toprak bile onaylıyor bunu bak
'dolabında çay, sigara ve şeker olduğunu bilerek uyumak,
var ya hocam' diyerek hapishaneyi şerh eden Mantıklı Mantıksız ağabeyin
duyduğu haz ile aldım bugün bir top beyaz kağıdı
Erkut'un çeçen inadı mı geçti ne bana, oysa kovmalıydım seni topak
Kaypak zahide dönelim istersen şimdi
anahtarı dolapta kalmış kilidi
toplu iğneyle açan hırsız takımının üstadı
Zahid ismini kopardım, yeter ona lakabı
bakıyorum yine yüklendin içime, zira içim yandı
bir gün seni haklayacak, hocama kavuşma hazzının tokadı
nedir benden istediğin nedir topak
belki de senden daha soylu, şu bizim Kaypak.

İlk, şu koğuşta çay bardağı çalmanın serbest olmasını sevdim,
o vakur edasıyla oturan Cennetliği bir de
zikirdeyken bakışı yok mu onun, bir ben görüyorum belki de
ya da bir bana gösteriyor topak
kursak dolması yapmak için katlandığı zahmeti düşün Mıstık Ağa'nın dün
her gün tıkınması bir yana, mide için bu yapılır mı topak
Kaypak bile kınamıştır onu muhakkak.

Adliyedeki şu buzağılık... ne komik bir isim orada topak
çocukluğumda buzağı koyduğumuz, önüne gem dayanmış ocak
gibi düşünmüştüm orayı yazık
koluma asma kilitle kilitlenen zincir bile oranın adı kadar ağır gelmemişti bana
başka isim yok muydu oraya koyacak topak
buzağı ne kadar şirin gelirdi çocukken kardeşimle bana
buzağılıkta biz şirin gelmedik biliyorum jandarmaya
üzerimizi araya araya zincirlediler hepimizi
zincirleri çözerken yine aradılar bizi
ama ne kadar güldük değil mi topak, acı belki ama seninle dost olmak
burada bir sen kaldın şair yüreğime dost olacak.

Dışardan yeşillik geldi bu gün topak
yaprak yaprak dışarıyı yaşamak bir dal yeşil soğanda
bir top çiçek gibi tutmak maydanozu iştahla, ne manalıymış burada anladım
feryadım dudağımda kıpırtılarla yükselirken göğe,
sıyrılıp çıkışını içimden; mal beyanından, beş gün hapis yatan Bertizlinin,
kendine asır gelen tahliyesine benzetiyorum
önceleri sen benimle oynardın, şimdi ben seninle oynuyorum
sokak sokak gezip bir ekmeği bulamayan dilencinin
ekmeğe duyduğu açlığı ben Dükkan Efendisine duyuyorum.

Oh! be topak... bir aydır tatlı yemeden durup da,
Ramazan'ın getirdiği kadayıfı, Ahmet Bey'i yadederek
yemiyorum demek
ne büyük şerefti değil mi

beni anladığından ne kadar emindim oysa,
çok sevdiğin bir şeyi sızlatmak, fikre istinatla
anlamalısın beni artık topak. Ben senden deliyim
ne korkak duyguların oyuncağı, ne de nefsimin yemiyim
siyim siyim yağın şu yağmur var ya topak
ekilmişim olmadığı halde bereketine sevinirken, afetinden de korkarım
yüreksizlere düşmanım bilirsin, yüreği yanında olanlara ise yarım
yarım aklımla da olsa topak, sadece aşk yolunda varım
karım, ne seni ne de şu beton damı tanımak, sabrı buldum, sabrı topak.

Maket gemiler yapan Kerim, bir donanma sayısınca gemiler yapmış burada
ömründe donanma lafını duymadan topak
sülüs yazılarla tablo yapan Talip'in yazdıklarını okuyamaması gibi
şu kahr... kahr ne ki burada topak, bütün duyguların cenneti şu beton dam
'hocam çamaşır leğenim olmadı dört yıldır' diye dertlenen
Ali'ye çamaşır leğeni aldım dün kırmızısından.
katilinden hırsızına kadar insan burada her can
herkes içsin diye çay kaynatan zengin Babo'nun çayını kimse içmezken
benim küçük demliğin başına üşüşen insanların içinde;
dışarıda bir kemiğin peşine düşenleri de var ama topak,
dost olmak var ya dost olmak
en adi birinin bile yüreğindeki yiğitlik kırıntısını bulmak,
o yiğitliği duymak, ona yiğitliğini duyurmak, burada nedir en iyi sen bilirsin topak
mutlak haklı olarak dayak yiyen Cemil'in bana sokularak,
'senden niye korkuyorlar hocam' demesine nasıl içerledim ah bir bilsen topak
korkak ya da cesur olmak kaç para ki burada
birer yumurtayla yirmi adamın olmaktan daha karlı değil mi herkesi sevmek
bunu anlayabilse Cemil, yanmalıyım, yanmalıyım topak gel yüreğime gir.

Hayatın çılgınlıkları içinde, duyguların katır tepmesi gibi toslaması yok mu topak
haykırarak söylenen her şeyin sustuğu mekanı yaşamak sonra,
günde bir paket içen yüz ikiliğe aldığım, on paket birinciyi, üç günde bitirmesi,
iki bin iki yüz parçaya doğrayıp bir tabloyu karıştırıp sonra dizmek yeniden
en mantıklı eylemi buranın, aksiyonlarını zincirleyen bir toplumun
uyuklaması aksiyonudur şimdi mağaralarda,
televizyon seyredenci olarak suçlandığım anları
televizyonun üç metre gerisinde mahpus yatarak kırk gün
televizyonu öldürdüğümün tek imzalı belgesi şimdi şu halim
doya doya hürriyeti yaşamak gibi, öldürmek hürriyetini biçen nesneyi
kalbii olan her şeyi gömüp, kabuklardan heykeller yapan bir sanatçının(!)
kabuk hali yaşanır her gün demirlerin içinde
çöplüklerde kurtuluşu arayan çöp bekçilerinin
çöplükte hayata izin vermediğini bile bile
yine de haykırarak ranzadan sıçrayan
iki bin altmışlığın bulunduğu çareyi dinlerim her gün
'yirmi iki leşim var hocam' diye anlatırken
ha bire bir tek kırmızı gülü, üç yaprağı ile yaparak biriktiren
Dursu'nu dinlediğim gibi.

Camiden halı çalarken yakalanan Şef'in,
'şu Selçuklu, şu Arap, şu Osmanlı mimarisi hocam' diyerek gösterdiği
cami maketlerine bakarken bilemedim ne düşüneceğimi

işlediği suçu ne kadar çirkinse, zıddınca da güzeldi maketleri
'iddiaya gireceklerin dikkatine' diye başucuna ilan asan
ranza komşumun maçları takip etmesi kadar kitap okuma hevesindeyim
domates salçasından alkol damıtan dahilerin tek hayranı benim
bir meyve dalı yüzünden adam vuranla, ihtiyar babasını dövenleri vurana
sorduğunda 'suçun nedir?' cevabı aynıdır 'cinayet işledim'
hiçbir şeyin içi yok burada topak
krom bir tabaktan bıçak yapmak
silahların en iyisiyle caka satmak fırsatını verir insanlara
sigara paketinden biriktirdiği aliminyum ile radyo anteni yapanı atmamalı yabana
dünyada ne kadar hüzün varsa toplanmış buraya da
Cennetliğe yüklenmiş bu gün
anasını ziyaretçi kabinde, incemiş çöp gibi gören Sungur'un
üzgün üzgün gelişi de hüzünle doludur topak
ürkek ürkek bıyığını düzelten süslünün, püskülü mü, yiğitliğimi bıyığı bilinmez
söyle topak söyle hasret burada niye bitmez.

Hasan Ejderha

Turna ve Aşk

Yitik kuzuların hüznünü anlatsam
Bilmem ki dinler misin beni
Yelkeni dağlara savrulan gemileri
Aşkla yürütmenin hasreti sardı her yerimi.

Kanadı kırılır turnanın bilirim
Yükselince aşka kadar
Ölürüm yüreğim gerilir de benim
Kanadı kırık nice aşıklar var
Sürgünü yüreği olan hüzünkarlar
Hani kasırgalı ömrünüzün baharı
Yarı kanatlandıranlar kadar
Uçmaya yeltenen dervişler
Kanatlanıp gittiler.

Ben kaldım ey aşklar sultanı
Yalnızca ben kaldım yarasız
Arsız bitkiler gibi toprağında gürbüz
Hüzünsüz, gülsüz, acısız aşk olmaz bilirim
Nedir şimdi yara için olacak
Ben hangi kafileden yol almalıyım
Hülyalarım vardı sence malum
Onları nereye koymalıyım.

Nice ırmaklar boğulur içimde
Ulaşamadan kutlu denizlere
Ve hasret ve gurbet ve hüzün kadar bile
Dile kolay ne varsa söyleneceklere
Gebe bir aşkın, şaşkın yolculuğuna
Şahit şimdi turnalar.

Hasan Ejderha

Türküler Düzerim Ruhumun Kanatlarına

Hadi çağır, yoluna çağır beni
Yelkeni dağlar taşıyan ikindileri
Yaşamak varken senle
Benle kalan dertler üzre
Türküler düzerim ruhumun kanatlarına

Yarına kalacak ne varsa
Gül üzerine yazılsa
Bozulmasa gülden muhabbetler.

Şimdi çağır, yine çağır beni
Hemen durmaz gelirim
Bilirim ki bir selam üzre
Dağlar aşarsın sen de.

Ahh... her derde, ayrı yerde
Gülücükler ulaşır senden
Gülden akşamlar akışır
Bakışır muhabbetle olan
Muhabbeti bilen
Her göz ve her yüz ardarda.

Her mayısdan bir iz var ruhumda
Hülâsa berekettir ben de bahar
Ey yar şimdi çağırmayacak mısın
Hangi diyar uygunsa beni salmayacak mısın.

Hasan Ejderha

Vurulup Vurulup Kıvranmaya Tiryakiyim

Çalıyı ucundan sürüyen
Deliler gibidir yüreğim
Bir türlü çekemem çalıyı yerine
Öyle hınçla dolarım ki
Hayal kurarım ufuklar ötesine
Hürriyetimi biçmeyen bir kadın
Çalıyı düzgün sürdüğüm mekanlar çizerim
Şiir kitaplarında gezen hafiye olur,
Yüreğimi kurşunlayan imajlarla,
Hazzına doyumsumuz mısraların izini sürerim.

Pergelin ucundan kurtulduğum anlar
Kendi dairemi kendim çizerim
Oturturum denizleri, okyonusları yüreğime
Çıkarım bir dağ tepesine, dalga seslerini dinlerim.

Vurulup vurulup kıvranmaya tiryakiyim
Kurşunların önüne giderim koşa koşa
En acıyan noktalarımından kurşun yer,
Her sevinçten acı bekler acı çekerim.

Kapıp bayrağımı sevince koşar,
Hep çileye, acıya, bayrak dikerim.

Hasan Ejderha

Y o l

"Yiğitler yiğidi merhum
Fethi GEMUHLUOGLU'na"

Deliyim çok an
yoldan korkan yol eri değilim
sana revan azalarım yine ben kefilim.

Sefilim belki bir parça
dostça ayrılıklar-kavuşmalar bilirim.

Kanadım yok turnalara verdim
çağıraydın
kanatsız da gelirdim
aydost
ayan şimdi halim göklere
kan üzre yazılan türkülere gebeyim.

Hasan Ejderha

Yasaklandı Sokaklar Bana

Bir gün
Un için selama yaslananlar
Mecnun çağının ordularını bile
Dile en kolay kelimelerle şerh ederek
Kendilerini anlattıklarını bilmeden
Leyladan habersiz kaybolacaklar
Ocaklar söndüren beddualara yanacak analar
Ana sütünden ak aşkları yaşamadan geçen atlılar
Karıncaların hızını kiskanacaklar.

Kanadı yandı arının
Yarının hayret makamına
Açılan kapıların
Türkülerine dönmeli
Sevinmeli memurlar, sendikacılar,
Hırsızlık üzre şarkılar
Susmalı sokak ortalarında.

Bana aşkı sokak vermedi ki
Hiç okşamadı ki ruhumu yar gibi
Kar gibi yüzünü alnıma koymadı ki
Leyla bile görmedim ki sokakta
Dökülen yağmurları tutmadı islandım
Son cürmümle sokaklara yasaklandım.

Hasan Ejderha

Yetimler ve Şairler

Artık bilmesem de olur
oyuncakların suçlarını,
kelimelerin suçlarını tarayan
bir harfin dibine yaslanıp uyuyan
karıncaların /veya bacaların
hikayesinden çıkarılan
konçertoların özelliğini.
güzelliğini kanatlarına
borçlu olmalarını
bilmeleri gibi martıların.

Kaçak saklayan düşünceler gibi
sapa evlerin hikayesini
ve düşüncelerin iç bilgisini
arıtmak uğruna
bağrına hasretler kazıyan
cümle erlerin ve cümleten
dokundukları bam tellerini
dinlemeliyim.

Özgün kelimelerden yorgun
cümleler kurmasam da olur
ağlamayacaksam
kanadı kırık bir turnanın acısına.
sancısına kelimeler banıp
mısralar yazan
şairleri ve yetimleri
ortak edip yağmurlarıma
bereket devşirmeyelim.

Sureti sonsuz görünen
Boyutların arkasına takılır giderim.
bilemedim arkama takılan yalnızlıkları
oysa kanadım yok benim
turna da değilim
derdim ne kanat
ne de hatırlanan bir ad
da değil di.

Her biri kendi kanatlarına asılan
turnaların intiharı sorulur bana

Hasan Ejderha

Yolculuk

Dermandır şafağa levhalar
karanlıklar aşklar ve yıldızlar
dokununca ağlayacaklar/üzerine/
kurulur cümle başaklar.

Haykırma makamında değilim
yerim yok toprağın buğusunda
anda saklı olduğunu biliyorum her anın
fakat kahrım yıldızlara
kızlara ölüm için biçilen elbiseler
eskidi şimdi babaların gözlerinde.

Ben yokum
korkum ve cesurluğum yaşatacak beni
dinleyeni olmasa da söylediğim türkülerin
yerin ve göğün her öğün zikrine şahit çiçekler
erkekler ve kadınları sallayan beşikler
izleyecekler benim sonsuz gidişimi.

Hasan Ejderha

Yunusca

“Mehmet NARLI’ ya”

Güzel olan güzel eyler
Güzel bilen güzel söyler
Gitti de cümle iyiler
Ya ben şimdi neyleyim.

Bana güzel olmak düşer
Ateşimden beynim pişer
Günahım var üzer beşer
Ya ben şimdi neyleyim.

Ah ederim güzel için
Yerlerdeki gazel için
Ahdım vardır ezel için
Ya ben şimdi neyleyim.

Güzel cana kurban vererek
Benim canıma can gerek
Halim adamlıktan ırak
Ya ben şimdi neyleyim.

Canıma can katan dost
Ha şu gönlümde yatan dost
Ak gül nazarın atan dost
Ya ben şimdi neyleyim.

Gözümde her gün yar tüter
Yarı bulsam aklım yiter
Dünyada kötü mü biter
Ya ben şimdi neyleyim.

Hasan can der, öleyim mi
Şu halimde, güleyim mi
Bütün saçım yalayım mı
Ya ben şimdi neyleyim.

Hasan Ejderha